

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж. 3733/15
Дана, 17.03.2016. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу чији је председник судија Душица Шалић, а чланови судије Оливера Пејак Прокеш и Верица Бајић, у правној ствари тужиоца **Ђ. В.** из В., ул. бр. .., чији је пуномоћник В. Ј., адвокат из Б., против туженог **Х. Ј.** из К., ул. бр. ..., тренутно на непознатом боравишту, кога заступа привремени заступник Б. П., адвокат из Н. С. и туженог **Г. Ј.** (старијег) из Б. П., ул..... бр. .., тренутно на непознатом месту боравишта, кога заступа привремени заступник Ј. Ш., адвокат из Н. С., ради исплате, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду, пословни број П. 6429/15 од 02.10.2015. године, на седници већа одржаној дана 17.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалбу одбија и пресуду Основног суда у Новом Саду, пословни број П. 6429/15 од 02.10.2015. године, потврђује.

Одбија захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог Х. Ј. да тужиоцу исплати износ од 5.500,00 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате, по коме банке у месту исплате плаћања откупљују ефективну страну валуту и каматом у висини есконтне стопе коју одређује Европска централна банка, почев од 24.05.2004. године до дана исплате (став 1. изреке). Одбијен је захтев којим је тражено да суд обавезе тужене да тужиоцу накнаде трошкове поступка (став 2). Обавезан је тужилац да адвокату Б. П. на име трошкова заступања, као привременом заступнику туженог Х. Ј., исплати износ од 42.000,00 динара, као и да адвокату Ј. Ш., привременом заступнику туженог Г. Ј., на име трошкова заступања исплати износ од 25.500,00 динара, у року од 15 дана.

Против наведене пресуде жалбу је путем пуномоћника благовремено изјавио тужилац због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати на поновни поступак или да је преиначи тако да усвоји тужбени захтев и тужене обавезе на плаћање трошкова поступка. Потражује трошкове жалбеног поступка.

Одговор на жалбу није поднет.

Жалба је неоснована.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1 до 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку и на правилну примену материјалног права, према члану 386 став 3 ЗПП, овај суд налази да поступак проведен без битних повреда на које суд пази по службеној дужности, да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, а материјално право правилно примењено.

Првостепени суд утврђује да су дана 24.05.2004. године, тужилац у својству купца и тужени Х. Ј. у својству продавца закључили Уговор о купопродаји теретног моторног возила. Уговорену цену од 7.000,00 евра тужилац је у целости исплатио и то делом у новцу у висини од 2.000,00 евра, делом компензацијом, тако што је туженом пренео у својину своје путничко возило, чију вредност су споразумно проценили на висину од 5.000,00 евра. Приликом продаје тужени Х. Ј. је приказао тужиоцу саобраћајну дозволу за наведено возило, која је гласила на фирму „С.“, као и Уговор о купопродаји којим је он то возило купио од Г. Ј., као продавца. Неколико дана након куповине, тужиочевог сина, који је том приликом управљао спорним возилом, зауставио је Ч. Ј. (власник фирме „С.“) и саопштио му да је возило његово. Тужилац је истог дана упознат с описаним догађајем, због чега је позвао полицију, а дана 04.06.2004. године у својству грађанина дао је исказ пред овлашћеним службеним лицем МУП-а на околности купопродаје спорног возила. Тужилац је наставио да користи возило све док регистрација није истекла, а с обзиром да није могао да је продужи, обратио се Х. Ј., захтевом да му врати новац и аутомобил који је примио по основу закљученог купопродајног уговора.

У вези описаног догађаја, против Г. Ј. је вођен кривични поступак због кривичног дела утаје из чл. 207 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ и кривичног дела фалсификовања исраве, који је правноснажно окончан осуђујућом пресудом Општинског суда у Новом Саду посл. бр. К. 17/06 од 09.04.2008. године.

Дана 15.05.2006. године, ДОО „С.“ и Ч. Ј., као тужиоци, покренули су парнични поступак против Г. Ј., Х. Ј. и В. Ђ., као тужених, ради утврђења ништавости уговора о купопродаји спорног теретног возила. Делимичном пресудом Општинског суда у Новом Саду бр. П. 3690/06 од 17.02.2009. године део тужбеног захтева је усвојен и утврђено је да су уговори о куповини и продаји моторног возила, закључени дана године између Г. Ј. и Х. Ј., и дана године између Х. Ј. и В. Ђ., ништави и без правног дества. Обавезан је В. Ђ. да тужиоцима преда у посед предметно возило. Наведена делимична пресуда је постала правноснажна потврђујућом пресудом Апелационог суда у Новом Саду посл. бр. Гж. 3084/10 од 27.01.2011. године (која је овде тужиоцу, путем пуномоћника, достављена дана 28.02.2011. године). Тужилац није поступио по наведеној пресуди, већ је возило продао трећем лицу, у вези чега је вођен кривични поступак против њега због кривичног дела оштећење туђих права из чл. 220 ст. 2 КЗ, који је окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио материјално право када је тужбени захтев одбио.

Правилно првостепени суд закључује да је тужилац пропустио рок да у овом поступку оствари права по основу заштите од евикције. Према чл. 515 ЗОО право купца по основу правних недостатака гаси се истеком годину дана од сазнања за постојање права трећих, односно у року од шест месеци по правноснажно окончаном спору ако је треће лице пре истека тога рока покренуло спор, а купац позвао продавца да се у спор

умеша. Према становишту овог суда, тужилац је сазнао за права трећег лица на спорном возилу даном пријема правноснажне пресуде којом је утврђена ништавост купопродајног уговора, а он обавезан да преда возило власнику (28.02.2011. год). Како је тужба у овом поступку поднета дана 17.04.2012. године, након истека рока из члана 515 став 2 ЗОО, то су престала права тужиоца по основу правних недостатака. Осим тога, тужилац возило није предао власнику, већ га је продао трећем лицу, из чега следи да он на возило ни не полаже никакво право.

Супротно жалбеним наводима, у конкретном случају не могу се применити правила института стицање без основа, из разлога што је купопродајни уговор, закључен међу парничним странкама, извршен. Тужилац је купљено возило задржао, а затим њиме располагао, тако што га је продао. Накнадно утврђена ништавост купопродајног уговора је од утицаја на остварење права уговорних страна по основу правних последица ништавости. С обзиром на део чињеничног утврђења према ком је купопродајни уговор закључен између тужиоца и туженог Х. Ј. ништав правни посао, то произлазе права уговорних страна по основу правних последица ништавости. Правилно је првостепени суд оценио да је код купопродаје возила тужилац био савестан, јер није знао да купује возило од невласника. Из наведеног следи његово право на накнаду штете. Међутим, током поступка тужилац није доказао да је штету и претрпео. Своје тврдње да је возило продао за мању цену од оне коју је сам исплатио, тужилац није доказао, што је био дужан да учини с обзиром на правила о терету доказивања, а како то правилно закључује и првостепени суд.

Тужилац ни осталим жалбеним наводима није довео у сумњу правилност и законитост побијане пресуде.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредаба члана 153 став 2, 154 и 163 ЗПП. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка из разлога што изјављена жалба није довела до промене побијане одлуке.

Из наведених разлога, применом чл. 390 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Душица Шалић, ср

Зто: